

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, esütörtökön és szombaton.

...világos és határozott pénzügyi prog-
vár. Bár e javaslat által 5 milliót nye-
de ez által az egyensúly nem állítatik
A törvényjavaslatot a szállítás megnehe-
nek mondja. Széll Kálmán visszautasítja,
nak pénzügyi politikája elleni vád-
iffjeit, hogy ő a bevételkel s az adó
ésével akarja az egyensúlyt helyreáll-
tina. Helly szól. Tisza és Széll előbbi
ből behoztatja, hogy a kormányknak
pénzügyi politikája s ép azon eszköz-
meg, mely a volt miniszterium buká-
za.
z 11 és Tisza röviden felelnek Helly
saira.
szel az általános vita véget ért. A ház-
tatot részletes vita alapul elfogadja.
vita azonban megkezdődött, a ház a
két első szakaszt letárgyalta.

LEGUJABB.
bricz Pál előre érezvén bukását a
kerületben, jövőre a b-újfalui
ben fog fellépni Csanádi Sán-
en. No de — bizonyos. — hogy
enyforgatásnak itt sem lesznek

baloldalszabályok a baloldaliak nem
zabok a jobboldaliak. Kis-Várdán
aloldali közül csak 55 adta fel

roza k. a. második vendégjátéka.
reczeni színház.
10. szám.
Kedden, ápril 6-án 1875.
adatik:

üvös vadász.
ves opera 4 szakaszban. Irta Kind
renéjét Wéber Károly M. Fordította
nyi Josef. Karmazt Medgyesi Nándor.
(Rendező: Philippovich.)

Becsi tőzsde ápril 5. (Távirati tudó-
zást 104 55, cs. arany 5.23—; Napo-
s...

Felelős szerkesztő:
ZATMÁRI KÁROLY.

egelőbér árverése.
Vámospercs város határában, a város
hoz tartozó 140 hold 72,000 négyesze-
gű kaszáló földek, s ezeken 72 db
rasmarhára és lóra, vagy 144 darab 2
ő borjú és csikó, vagy 300 darab 2
legeteltetési jog; ugyanezen a v-
pérsai ág tulajdonához tartozó nagylepeli
100 db nagy szarvas marha, vagy 200
en előbbi borjúra való legeteltetési jog,
ápril 15-én d. e. 10 órakor a város-
háza melletti tartályban árverésen 3
tán következő évre a legtöbbet igé-
rőnek a föld adatik.
re a venni szándékozókkal azzal hivataln-
ok az árverési felhívás előtt a leg-
nyúl megtekintethetők.
H. Vámospercsen, ápril 2. 1875.

A városi tanács.
Mert ha az a megtörtént, százszor
melyben estnek le a Bachkorszaknál,
a melynek következtetésével jónak lát-
nak bennünket részesíteni, a függőse-
günket minden áron tartani kívánó
állambölcsek.

ás.
A közlegő Szent György-
eddig helyiségünkben,
mely alkalomra vá-
nyak, valamint kész-
kel dusan berende-
lított ücsőbb árák mellett.
lisztelettel:
szes és Társa,
Budapestről.

utal tudatja, hogy mindenféle
antást, vagy kijávitást elvállal.
kása Szent Anna t. 2525. sz. a.

Árjegyzéke
első buza keményítő gyárnak
Bignió Jánostól
Debreczenben.
Egy csipke keményítő parázson 15 ft,
szint csomagolt 1 és fél pakétban 15 ft,
szép finom szep keményítő 12 ft,
szükséges 6 ft,
száz, vékony darabcsokkában 32 ft,
tanott egy 8 ló erejű gőzcséplő géppel
nyakák jutányosan vállaltatnak, a vagy
eltételek alatt, minden szárazmóssal,
eladó.
133 1—12

Magyarország jövője.

Tudjuk, hogy Magyarország egy-
kor szabad és független volt nagy kirá-
lyai alatt; de hazafiak voltak azok, kik
a haza nagyságát alácsökkenték, kitűnő fér-
fiait diadalbábáit irigylve; alattomos
terveket készítettek, hogy nemzetünk
Hunyady-ait, Zrinyieit, a Rákóczy és Bá-
thoryakat fénypolcraikról letaszítsa, Ma-
gyarország önállóságát sirba temették.

Rég idők voltak azok. Az újabb
kor felismerte ama kor férfiai bűnét, s
már ismét óhajtaná Magyarországot füg-
getlenné tenni, hogy vérvél és pénzé-
vel maga rendelkezhetnék. — De látjuk,
hogy még ma is vannak a hazában ö-
nérdékvezető férfiak, kik a nemzet é-
josult törekvésének útjában állanak.

Ha valaha sikerülni fog békés uton
kivívni Magyarországot függetlenségé-
re, az azon időre fog esni, a mikor a mai többség-
gel rendelkező férfiak már az ország-
gyűlés színpadáról letűnnek.

Mert miként lehetne azt feltételezni
a mai kormányról, hogy Magyarország
teljes függetlensége munkájához fogjon
akkor, a mikor az ezt követelő hazafiak
törekvéseit, politikai és társadalmi moz-
galmaikat, fizetett organumai által sár-
ral dobáltatja, s minden eszközt felhasznál,
hogy hazafias törekvéseket megghusítsa?

Pedig a mai kormányt támogató
többség — habár „szabadelvtű” czeget
vett is fel — nagyobb részben azon
Deákpartból áll, mely a hazát jelen
nyommasztó helyzetébe szorította; azon
többségből, mely Magyarország alkotmá-
nyát keresztül erőszakot törvényei által
megváltoztatta, annyira, hogy még egy
lépés kell — és ősi alkotmányunk el-
van temetve.

Igen! Már a képviselőházban akadt
egy államférfi, aki hangsúlyozta a köz-
igazgatási tisztviselőknél a kormány ál-
tal kinevezetése szükségességét, a alkot-
mányunkat, az utószó foszlányát is már
elragadni — úgy látszik — czélabá-
tett. Igaz, hogy második állambölcseink
Tisza Kálmán urai halvány ellenállat-
kzata szerint még e kor nem elég za-
badelvtű ama tervnek megvalósítására s
egy időre — talán egy évig — még e
részben nem háborítottunk meg. De an-
nak tudata, hogy már czélba vétett:
méltó aggodalommal tölti el a hazafiak
kebelét.

Mert ha az a megtörtént, százszor
melyben estnek le a Bachkorszaknál,
a melynek következtetésével jónak lát-
nak bennünket részesíteni, a függőse-
günket minden áron tartani kívánó
állambölcsek.

Ha ez megvalósul, hogy a kinevez-
zett hivatalnok serege már is látható
dőlőfőa kényelemmel uralkodhassék az
érettek létező Magyarországon; s hogy
a szabad sajtó se zavarja kényelemmel
uralkodó hatalmukat: ismét egy új fo-
gással sikerülend nekik a mai sajtótör-
vényt eltörölnetni, a mikor aztán be áll-
nem a bachkorszaki katonai uralom, ha-
nem ennél százszeres veszedelmesebb;
mert már itt a hazafiaknak még remé-
nyök sem lehet arra, hogy egykor meg-
török önkényuralom a kormány és hi-
vatalnokok hadának, mint a Bachkor-
szakban történt.

De ekkor beáll a hivatalnokok el-
dorádója. Amde csalatkozni fognak ők
is, mert e rendszer a visszaélések mil-
liárdjai közt teljes nyugodtságban nem
sokáig lesz élvezhető; mert ha erőszak-
hoz nem nyulna is a nemzet, majd tá-
madnak vállalkozó szelleműek, a kik a
kormánytól díjtelést tartanak, sőt díj-
nélküli vállalkozóknak a hivatalra; mert
hatalmat gyakorolni az eddig basáskodó
hivatalnokon, vajmi élvezet lehet!

Mily képe lesz ez Magyarországnak?
Mily vétek volna ifjú állapot létrehozását
birkatürellemmel bevégni, s minden al-
kalmat elszalasztani, melyben felharsanó
ellenmondásunkkal tiltakozó nyilatkozat-
nak adnók kitéjesztést!

Igen! Kell lenni egy pártnak a ha-
zában, mely sem egyik sem másik csa-
latkozhatlannak képzelt államférfi iránt
lekötve nincs, — mert egyes ember tette-
reje, mint nem végtelen, úgy lehet az
ingadozó és tévedező is.

Kell lenni egy pártnak, mely tu-
lédjen minden kormányt, mely az ifju
nemzedékből soha ki nem fogható ele-
meket nyerve, szerte a hazában örökké
kezeiben tartsa a nemzeti előhaladás
zászlóját.

E párthoz tartoznának azon füg-
getlen hazafiak, kik Magyarország füg-
getlensége megvalósítását óhajtják, azon
polgárok, a kik kések vagy az alkot-
mányos jogok megsértéséért, mint a köz-
ségi élet mezején hatalmat gyakorló te-
kintélyek sérelmes eljárása ellen szót
emelni; ide tartoznának azon hivatalno-
kok, a kik nem kívánják a hivatali
kiváltságnak tekinteni arra, hogy azon
a nemzet elévülhetlen alkotmányát el-
taposni vágyók sorába lépjenek, s ide
tartoznak azok, kik inkább szeretik a
hazát független és szabadnak látni, mint
nehány évi hivatal nemében a haza
népe között saját utódaikat a s zolgá-
ságnak jármában erőszakoltatva; ide a
kikben még sem a germánizáció, sem
a ferde civilizáció által az eredeti vér
el nem koreszult.

Mi lehetne a pártnak illőbb neve,
mint „függetlenségi párt”?
E pártnak létalapja ép oly jogos,
mint eredményében nagyszerű. s a párt-
híveit már az elvezetés által is magas-
tos tettekre bátorítja.

E pártnak erősödni kell. E párt-
ban önmagában a honpolgárok milliói-
ban kell feltalálni az erőt, az ellenpárt
dorongos vakmerőségei ellen, a mit a
parteszmeg gondos felkarolása és párt-
hívek nagyszámu csoportosulása által
nagy áldozat nélkül is elérhet a nemzet.

Éljen a független Magyaror-
szág!

Éljen a függetlenségi párt.
Debreczeni civis.

— A nagyváradi ellenzék, hir szerint, e
hó 16-án nagy gyűlést tart, — ekkor válik
tényre a függetlenségi és 48-as párt egy-
sülése. A vidékről is többen fognak oda
az alkalomból menni.

— Nyiregyházaan e hó 4-én tartá Vid-
liczka Jozsef képviselő beszámoló beszédét; ha-
tározatán magatartása nem elégité ki a vá-
lasztókat, kiknek nagyrésze a függetlenségi párt-
hoz tartozik.

— Az országos nemzetgazdászati ta-
nácsokmány tárgyait előkészítő szegedi 100-as
bizottság elnöke, Bakay Nándor f. hó 29-én
rendkívüli ülésre hívta össze Szegeden a bi-
zottság tagjait; — a gyűlés egyetlen tárgyat
K o s u t h L a j o s azon válaszában részben
tett felolvására képezte, a melyet hazánk nagy-
fia a tanácsokmány eszméjét megpendítő fér-
fiak egyikének előtérve adott. Az egész nagy
terjedelmű levél higgadt kedélyvel, rendkívül
mely elméleti taglalja hazánk nemzetgazdászati
szati bajait. Az országos tanácsokmány ve-
zetőt kettőtől óvja leginkább: az elvetelel kü-
lön pártalkotástól és egy eddig nem létező
társadalmi harc fölédzésétől, a mi tudunkkal
a vezetőknek nem is czéljuk. A tanácsokmány
megtartását Kossuth igen helyesi és arra
nézve többrendbeli tanácsot is ad. A nagy
fontosságú levél az országos tanácsokmány
idejének közeledtével fog közre bocsátani.

— Szatmármegyei volt főispánja Ujfalussy
Miklós már el is hagyta főispáni lakát. Hélyét,
a mint jeleztük, Domahidy Ferenc csengeri
képviselő foglalja el, kinek az elvételás — főis-
pánságot jövedelmezett.

A honvédek siremléke.

Debreczen, ápril 6.
(Sz.) Régi törekvésünk már, hogy a deb-
reczeni csatában, a szabadságharcban elvérzett
hősök porai fölé emléket állítsunk.

A mindennél szebb emlék, a nemzeti ke-
gyelet ott öröklik ugyan a szentelt hamvak föl-
ött, de látható emlékei, mely az utódokat hon-
szerepre, nagy tettekre buzdítja, még nincs
sehol.

Nem új ez eszme. Rég foglalkoztatja ez
már a polárokat. Azonban ez ügyben nem tett
senki semmit.

Kaskovics Iván, a debreczeni honvédegy-
let elnöke lelkes szavakban buzdított tavaly —
a debreczeni csata évfordulati napján — ez em-
lék felállítására. Akkor közhelyesséssel is talá-
kozott az, s a mi minden kezdeményezésnek
nagy szerencsége, — általános volt a lelkesedés
az eszme megtestesítésére iránt.

De eláult ismét.
Ebredjünk fel most, a tavasz elérkezével
a közöny álmából!
Ragadjuk meg ismét a debreczeni hon-
védsiremlék felállításának eszméjét. S igyeke-
zünk megtestesíteni.

E czélból igen helyén valónak talánók, ha
a honvédegylet elnöke kezébe venné az ügyet,
s néhány ügybarátot érintkezve, megállapítaná
a tervet, mely szerint a kivétel eszközöketek-
Csak ne halasztsuk el a dolgot ismét,
mert akkor — isten tudja, mikorra elmarad
It az alkalom a tette. Az idő épen most
a legkedvezőbb.

Azok a hősök megérdemlik, hogy sirjok
főlé a kegyelet által emlék állítsassék. Külön-
ben is, nem őket, hanem önmagunkat tisztel-
tak, mert a herceg kisasszony a gyönyörű Fen-
nena nagy beteg lett, oly beteg: hogy talán
meg is fog halni!
Es mindezeknek oka a szőkevény ten-
gerész volt.
A szép kisasszony szemlátomást herve-
dozott, mint rózsai eltűntek, a beszédes
szemek csillámai megtörték, a vidám mosoly
elköltözött az operajakról, s csak ha lázró-
ham támadta meg a szép beteget, beszélt ró-
ham támadta meg, melyeket halgatni úgy fáj, az
mes dolgokat, melyeket halgatni úgy fáj, az
apának, ki fájdalmas kebelét virasztatott
hosszu éjeken keresztül, beteg lánya fejé-
Uram! szólt a bánattól megtört apa,
aggódó orvoshoz, ha egyetlen leányom meghal,
nem érhetem túl halálát.
Herceg ur! viszonzá Eskulap fia — a
beteg úterét tapintva, kinek nem fáj lelke, ha
szép virágot, ha ifju lányt hervadóan lát, ki
nem sajnálja a fiatal fiát, — melynek már ta-
vaszkor hullanak levelei, óh mert azok az
enyészet-előjelei. Itt uram! nem segít fü-
veink gyógyszerje, a kisasszony kedély beteg-
ez orvosság, mit ajánlatok, egyedül a szóra-
koztatás, talán a légváltozás hatni fog a beteg
kedélyére, talán az utazás élveiben szórakoi-

Budapest, ápril 5.

— A „Debreczen” szerkesztőjének —
Irodalmi világlukban kevés az újdonság.
Az „Otthon”-t, mint már írtam, Sz a n a
Tamás vette át Zolodszkytól s az első számot,
mely e hó 1-én jelent meg, már ő szerkesztette
össze. E számot tartalmasabban nem is lehetne
összeállítani.

Az első cikk H a t a l a Pétertől van e
czim alatt: „A messias ország”. Hatala most
egy munkán dolgozik „Az én hitvallásom” czim-
mel; az orthodox katolikusok által oly annyira
gyűlölt s üldözött ifju renegát e művében ki-
indokolja kilépését a kath. egyház kebeléből.
„A messias ország” e műnek egyik fejezetét
képezi s ebben a biblia, különösbbeben Jézus
Krisztus szavai vannak ellentétbe állítva. Így
a messias eljövételéről szóló krisztusi kijelen-
tésekből: „Ha népek, népek ellen támadnak,
pestis és inség pusztítanak, ha hamis próféta-
k lépnek föl, tudjátok meg, hogy közel a messias
ország.” Tovább: „Bizony mondom nektek
— az apostoloknak — nem végzitek be, nem
járnak be a városokat, és eljövend a megvál-
tás ideje.” Ezekkel ellentétben: „Es az eljöv-
vel idejét nem tudja senki, — csak az ur
maga.”

Csalódtak tehát az apostolok, sőt maga
Jézus Krisztus is, mert a megváltás kijelentései
nem teljesültek. Hatala csak azt következtet-
tet, hogy a most csalódtok, Krisztus embere
volt.

Mi tehát a pápai csalhatlanság? Elgondol-
hatjuk.
E czikk után S z e m e r e Miklós kitűnő
költeménye következik. Ebben az egy Szemere
magról, mint ifju lelkű dalosról ír, — s azt
mondja, hogy bár az elke költő nem egyéb tép-
pett hadi sátorból, lelke a sátor előtt lobogó
örtüz, mely ki nem alszik.

Az ifju leányokhoz is szól e költemény
végén:
„Óh jertek, jertek leányok,
Csokijatok meg rendre szépen,
S öljétek az ifju dalost
Az öreg — Szemereben.”

A harmadik cikk T o l n a i egy eredeti
beszélye, utána egy tárca a kisebbik Kvas-
sáytól, Jenőtől, egy fordított novella s egyéb
érdekes apróságok.

A képművészeti térről jelezhetem, hogy
B e r é n y i László írótarunk, ki kiválólag e
tér tanulmányozására szentelt hírlapiról tehet-
sége, a „Pesti Napló” költségén jövő héten
Párisba utazik, hogy onnét az újabb vívmányok-
ról referáljon.

A b o n y i „Panna asszony leánya” ápril
2-án kerül színre először a nemzeti színház-
ban. M a r g i t a y Dező „Cserebogara” ma
került ki sajtó alól, a nemz. színház kiadásá-
ban s folyó ápril hó végén adatik elő először.
Az érdekltség igen nagy iránta az irói kö-
rökben.

— A magyar fővárosból. Odry Le-
hel „A fehér páva” című népszínművet írt.
Egy favágó cnyakajával mérgezte meg magát.
Hogy juthatott ahoz? Lopás miatt Singer Ja-
kób 77 éves 3 óra itéletet. 263 881 frt 99 kr.
folyt be az adópenztárba a mult hóban. Egy ur-
nó (miniszteri hivatalnok neje) férjével össze-
kocczvarán, megmérgezte magát. A követje-
létek gombamódra teremnek, a faragások sok
nevet hirdetnek. Hauck Minnie Janus elejéig
vendégszerepel a nemzeti színháznál.

V i d é k.
— A „Debreczen” levelezése. —
H a d h á z, ápril 1.
Megvan nálunk azon jó szokás, hogy a
farsangot kiszabott ideje dacára a bőjtí he-

Hirdetési díj:

Ótásasos pecsétörv. 4 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
szobeli hirdetések, alk. szerint a leg-
olcsóbb árért:
Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
30 kr.
Nyilt-tér-m. megjelenő közlemény ö-
tásasos sorra 15 kr.
Nér- vagy börtömbentelni beklöltött ké-
sírások nem vételnek tekintetbe. — Ugy
szintén kérsírások nem adnak vissza.

teken át egész a husvét-ünnepig nyújtják, vagy
nyújtjuk, mert magam sem vélem megrovan-
dónak, kárhözátadónak, ha valaki Amor vagy
Bachus vagy mindkettő egyaránt átszellemít, az
előbbi boldogítani vágyó hatalma által akkor szál-
latik meg, midőn alázatosan megbánva bűnün-
ket, emberi természetünk megtagadására s
szellemi élet gyakorlatára vagyunk szép sze-
rével bár kötelezve. Nézetem szerint ez nem
bűn, de mégis obajandó, hogy kötelességek
összeültözése esetén a párhuzam fenálljon. —
Előre bocsátom ezeket azért, hogy ne legyen
különös, — ha a farsangban kivül tárgyalok
mulatságot.

Egy a farsangban történt mulatságok
egyikéről (talán kettejéről) ohajtom e lapok
olvasóját pár sorban tudatni, s megmagyarázni,
ha tudom, azon első tekintetre lehetetlenség-
nek látszó dolgot, hogy lehet dupla me-
nyegző egy menyasszonnyal — vö-
legény nélkül?

Két egyén, természetesen egy férfi és egy
nő szerelmes lett (egymásba gondolom.) egy-
másé ohajtottak lenni; a menyegző napja, mi-
dőn a leendő pár örök hűséget volt esküendő,
szerdára tüzett; ez előtti nap a menyasszonyi
a szükséges előkészületeket; a vőlegényes ház-
nál süttöket főztek, nem is sejtették, hogy a
vőlegény elveszett.

De midőn a kitűzött nap, majd az óra
is elérkezett, az ara meggyőződött, hogy vö-
legény nincs, minden keresés dacára nem ta-
laltatik; természetesen eldolog, az esketés meg
nem történt; (hiszen kapufiúra sem volt.) —
Azonban a menyegző megtartott, mert a ven-
dégkoszoru szerdán reggeltől csütörtök reggel-
ig zene, tánc s szűnni nem akaró toasztok
között, melyek, felesleges mondanom, mind
az egymást szerető pár boldogságára vonatko-
zók — kedélyesen mulatott; nem jutott észbe
senkinek, hogy nincs vőlegény, csak akkor, ha
derült kedélyvel elküldött: „Éljen a boldog
pár.”

Említett körülmény csak a lehető, s még
nem boldog menyasszonyra volt nem épen ked-
vező hatással, de szívből örült a vendégko-
szorún, miért? — Kiváló kitalálni; nagy böl-
csen előre sejtették, hogy megkerült a lán-
golon szerető vőlegény, elkerülhetlenné válik
egy újabb egybekelési ünneppel, mely a két
szív boldogságát megalapítandja, eddigi hiányát
teljesen pótlandja, úgy is lett, megkerült a
vőlegény, honnan? — nem mondják a szűsök,
de annyi igaz, hogy az elmondott eseményt
követő héten új menyegző tartott esketés-
s, s még természetesebb reggelit tartott a lán-
golon szerető vőlegény, s a boldog menyasszony is fe-
lede a könyhullatást, boldognak érte magát,
érzi ma is, a pár boldogságát, — még az éj
csende sem háborítja meg.

Jelen volt vendég-társ után közli:
G.....y.
— Vidéki hírek. — Esztergomban a
kisdudóvó ügyét melegen felkarolták; különö-
sen nők állanak a dolog élén. Putukon egy
szegény asszony oly gyermeket hozott világra,
a kinek egy szeme van a homlokán. Nagy-
Szebenből Denau rabló, a ki rettegésben tartá
egykor a vidéket, megszökött. B-Ujfaluban az
izraelita imaházban lévő perselyeket feltörték.
A helyesíri kir. törvényesek fel fog osztítani.
Pécsen német színészek működnek. S itt pár-
tolják hazafiaságból. A zilahi kettős gyilkosság
tettesét, Lukács Györgye bajoni legényt elfog-
tatták. Nagyváradon vasárnap műkedvelői elő-
adás tartott szép sikerrel.

— Corvin Mátyas könyvtáronakának sirkö-
vére vonatkozólag dr. R ó m e r Floriától az „Ar-
chaeologiai Közöny” szerkesztője a követ-
kező közleményt vette: Ki tud valamit Corvin
Mátyas királyunk könyvtárona sirkövéiről? E
napokban egyik barátomtól hallám, hogy 1838-
ban a „szép jubaszé”-hoz címzett, szabadon
álló kis vendégfogadó falában egy 4' hosszú, 1
és fél láb széles vörös márvány siremlék volt
látható, melyen egy egyházi pástortob (pedum)
és e körül keretben latin felírás volt. Tudó-
sító barátom azt is említi, hogy boldogult dr.
Bugát Páltól hallá, hogy e sirkő alatt Corvin
Mátyas könyvtárona nyugodott, kinek ko-
ponyáját jelenleg a pesti m. k. egyetem boncz-
tani muzeuma Bugát-Lenhossék ajándékából

dor, ki egyesegyedül tudta az ifju Árpád rej-
tekhelyét; e férfit bizták meg az országna-
gyok, hogy keresse föl Endrét, az utolsó, még
egyedül élő Árpádot, s adja tudára a nemzet-
nek akaratát.

A nádor, szerzetes rubbá öltöztetett
férfiakat küldé Velenczébe, kik az ifjat, ottani
rejték helyén felkeressék, és minden áron
magokkal hozzák.

Az alarcosok a vett utastáshoz hiven,
megjegyezték maguknak a helyet, hol Endre
lakott, — egy éjjel, midőn épen hazatért, —
ráróhantak, elrabláák magokkal, elvitték mesze-
re tengeren tulra, hol aztán nagy ámulatára
tudtúl adák, hogy rá korona várakozik.

Az ifju, kivel a sors így szerződés játé-
kot kötött, a szegény tengerészistat Emílio
volt, — kit, minthogy Velenczében lakott,
anyja velencei pátriársány volt, Velenczés
Endrénél szokás hívni, s kit később III-ik
Endre név alatt királynak koronázott a ma-
gyar nép.
(Vége köv.)

